

Vrba borůvkovitá

Salix myrtilloides L.

Stupeň ohrožení: C1

POPIS

Keř 30-80 cm vys., s kmínky do 2 cm v průměru a tenkými větvemi. Letorosty tenké, lysé, stejně jako pupeny. Listy střídavé, eliptické, celokrajné, 1,5-2,5(-3,0) cm dl., oboustranně lysé, řapík 2-3 mm dl., palisty nepatrné. Samčí jehnědy válcovité, 1,0-1,5 cm dl., květy se 2 tyčinkami, nitky lysé. Samičí jehnědy válcovité, 1,5-2,0(-2,5) cm dl., semeník lysý, stopka zdělí semeníku, čnělka kratičká. Květní listeny světle hnědé až narůžovělé. Kveté s rašícími listy.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Vrba borůvkovitá je světlomilná a vlhkomilná dřevina, snášející stagnující vodu. Roste na rašelinných loukách, především na okrajích vrchovišť. Ve společenstvech svazů *Eriophorion gracilis*, *Salicion cinereae* a *Betulion pubescentis*.

ROZŠÍŘENÍ

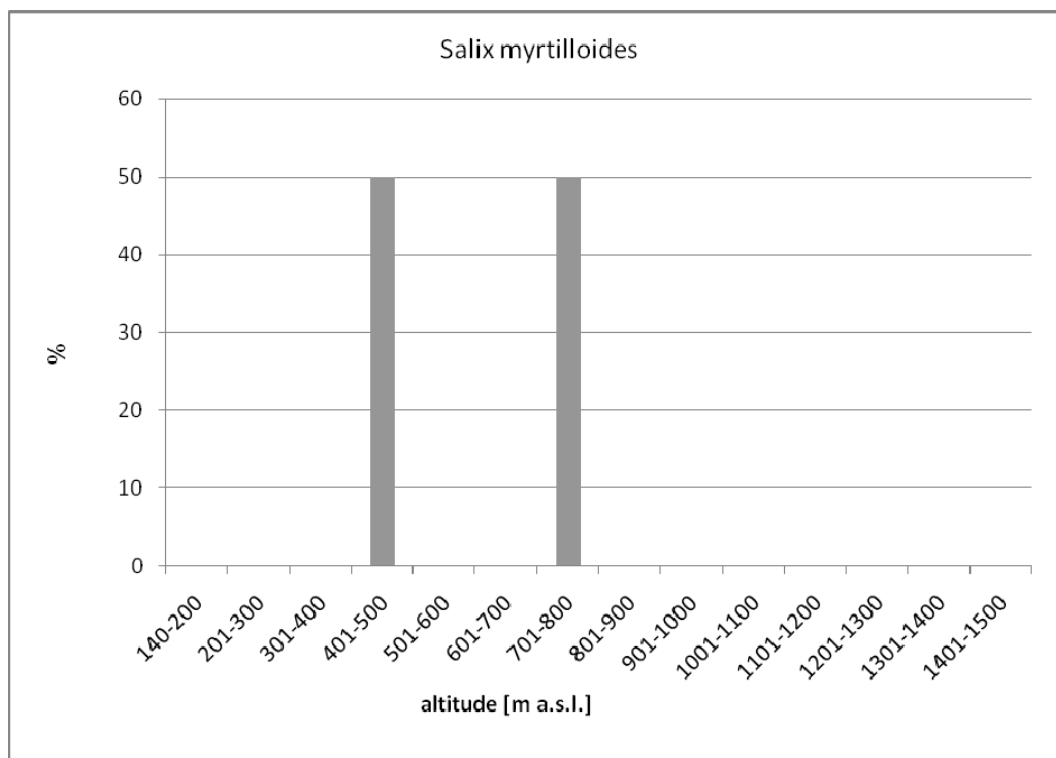
V ČR se v minulosti vyskytovala na několika lokalitách v Třeboňské pánvi, na Šumavě a v Jizerských horách. Na všech těchto lokalitách postupně vyhynula. V posledních desetiletích však byla nalezena na čtyřech dalších lokalitách, a to v Tepelských vrších (Prameny; Čistá), v Železných horách (Trhová Kamenice) a Českém lese (zaniklá osada Jedlina).

Boreální a mírné pásmo Eurasie: sv. část Skandinávie, Finsko, sv. Evropa, Západní a Východní Sibiř, Polsko podél Visly do předhůří Karpat (Ukrajina). Východně na pobřeží Ochotského a Japonského moře, na Sachalin a sv. část Koreje, do sv. Číny, Zabajkalí, Chentejského pohoří, Východních Sajan, na Tomsk a Kurgan, Ural, Kursk, Kijev do Polska. Ve stř. Evropě izolované lokality ve Švýcarsku, Bavorsku, České a Slovenské republice.

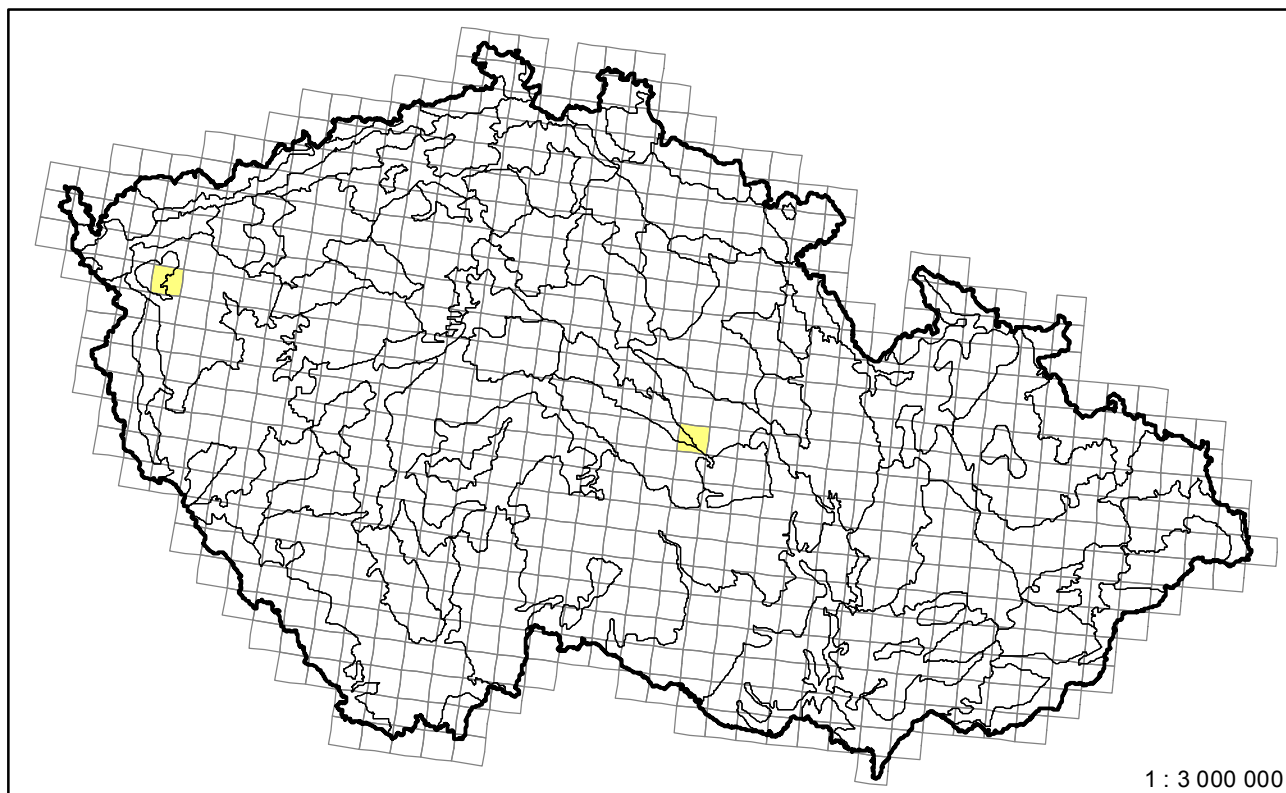
PŘÍČINY OHROŽENÍ

Kriticky ohrožený druh přežívající v malých populacích na čtyřech lokalitách. Hlavním nebezpečím pro tento druh je změna vodního režimu a také introgrese se *Salix aurita*.

Výskyt podle nadmořské výšky

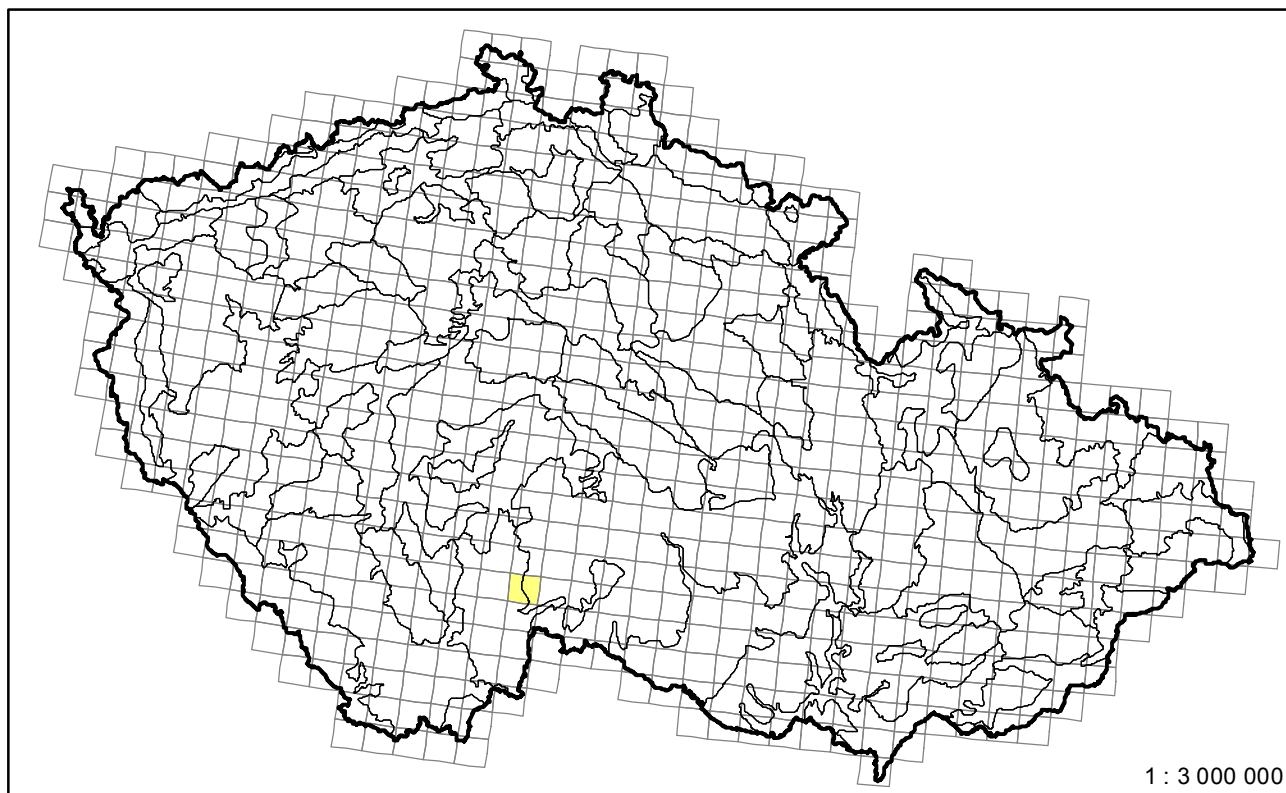

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1